

Trzeci miesiąc nowenny przed czterdziestoleciem istnienia parafii pw. Św. Maksymiliana Marii Kolbego

dodano: 16.11.2016 r.

Trwamy na nowennie miesiący przed 40. rocznicą powstania naszej parafii. W tym miesiącu naszym modlitwom towarzyszy św. Ks. Zygmunt Gorazdowski. Ten Święty Kapłan urodził się w Sanoku 1 listopada 1845 roku. Od dzieciństwa ciężko chorował na nieuleczalną wówczas gruźlicę. Po ukończeniu gimnazjum w Przemyślu podjął studia prawnicze na Uniwersytecie we Lwowie, które przerwał na drugim roku wstępując do Seminarium Duchownego we Lwowie. Po ukończeniu teologii, ze względu na gwałtowne nasilenie się choroby płuc i niebezpieczeństwo utraty życia, dopiero po 2-letnim intensywnym leczeniu otrzymał święcenia kapłańskie dnia 25 lipca 1871 roku w Katedrze Lwowskiej.

Już na pierwszych placówkach pracy duszpasterskiej dał się poznać, jako człowiek posiadający wyjątkowy charyzmat kapłańskiej i charytatywnej służby. Tak np. w czasie szalejącej w Wojniłowie epidemii cholery, z zupełnym zapomnieniem o sobie spieszył chorym z pomocą, a zmarłych własnymi rękami wkładał do trumny.

Od 1877 roku rozpoczął niezwykłą działalność kapłańską i dobroczynną we Lwowie. Najdłużej, bo ok. 40 lat pracował tu w parafii św. Mikołaja. Będąc człowiekiem głębokiej modlitwy, z niezwykłą żarliwością duszpasterską i apostołską podejmował wciąż nowe inicjatywy, a nadzwyczajna wrażliwość na ludzkie cierpienie przynaglała go do konkretnych działań. W tym czasie jako wikary, administrator, a potem proboszcz, podjął w wielu szkołach pracę katechetyczną. Również angażował się w pracę wydawniczą i redaktorską. Wydał kilka edycji opracowanego przez siebie Katechizmu, katolickie Zasady i przepisy dobrego wychowania dla rodziców i wychowawców, Rady dla młodzieży, artykuły. Założył też Towarzystwo Bonus Pastor wspomagające pracę kapłanów. Zainicjował czy wprost ufundował we Lwowie szereg dzieł chrześcijańskiego miłosierdzia takich jak: Dom pracy dobrowolnej dla żebraków, tanią Kuchnię Ludową, Zakład dla nieuleczalnie chorych i rekonwalescentów, Internat dla ubogich studentów Seminarium Nauczycielskiego, Zakład Dzieciątka Jezus dla samotnych matek i porzuconych niemowląt, katolicką, polsko-niemiecką Szkołę św. Józefa.

Żarliwość kapłańska i heroiczna miłość do bliźnich, zwłaszcza ubogich i cierpiących sprawiła, że Święty Zygmunt do prowadzenia powyższych dzieł powołał dnia 17 lutego 1884 roku zakonne Zgromadzenie Sióstr Świętego Józefa. Zgromadzenie to idąc ściśle po linii charyzmatu swego Założyciela prowadzi szereg zakładów wychowawczych, angażuje się w pracę katechetyczną i oświatową. Siostry podejmują służbę wśród chorych, cierpiących, ubogich różnorodnym rodzajem ubóstwa. Swoją działalność Zgromadzenie prowadzi w Polsce, Niemczech, Francji, Włoszech, na Ukrainie oraz na misjach w Afryce i Ameryce Pd.

Proces beatyfikacyjny ks. Z. Gorazdowskiego rozpoczął się w Archidiecezji Lwowskiej dnia 29 czerwca 1989 roku. Dnia 26 czerwca 2001 roku Ojciec Św. Jan Paweł II dokonał we Lwowie beatyfikacji Księdza Zygmunta. W ten sposób Kościół Św. ubogacony został nowym Błogosławionym, lwowskim Apostołem Bożego miłosierdzia, "Ojcem ubogich", którego jedynym pragnieniem było "być wszystkim dla wszystkich, aby zbawić choć jednego". 26 października 2005 r. Ks. Zygmunt Gorazdowski został ogłoszony Świętym.

Trzeci miesiąc nowenny przed czterdziestoleciem istnienia parafii pw. Św. Maksymiliana Marii Kolbego w Słupsku.

Jezu, posłuszni wezwaniu Twojego Sługi, papieża Franciszka klękamy dziś przed Tobą, Bogiem obecnym w Najświętszym Sakramencie. Znając dzieje zbawienia wiemy, że Ty możesz wszystko. Dlatego wołamy do Ciebie za osobami poranionymi, skrzywdzonymi, nieporadnymi, spychanymi na margines życia, podlegającymi różnym formom terroru oraz uchodźcami. Oddajemy ich Tobie nie tylko dzisiaj, ale przez kolejne siedem miesięcy naszej nowenny. Pragniemy, by ta modlitwa była wołaniem do Ciebie oraz szkołą otwartości na potrzeby innych.

Dziś wołamy do Ciebie słowami Autora Księgi Mądrości prosząc o dar mądrości w stosunku do ludzi ubogich duchowo i materialnie:

Boże moich przodków i Panie miłosierdzia,
który swoim słowem uczyniłeś wszystko
I w swojej Mądrości stworzyłeś człowieka,
by panował nad stworzeniami, co przez Ciebie się stały,
By w świętości i sprawiedliwości władał światem,
a sądy sprawował w prawości serca;

Daj mi Mądrość, która razem z Tobą zasiada na tronie,
i nie usuwaj mnie spośród Twoich dzieci.
Bo jestem Twym sługą, synem Twojej służebnicy,
człowiekiem słabym i żyjącym krótko,
zbyt lichym, by pojąć sprawiedliwość i prawa.
Choćby nawet wśród ludzi był ktoś doskonały,
jeśli mu braknie mądrości danej przez Ciebie,
za nic będzie poczytany.
Z Tobą jest Mądrość, która zna Twe dzieła,
i była z Tobą, kiedy świat stwarzałeś.
Wie, co jest miłe dla Twoich oczu
i co słuszne według Twych przykazań.
Wyślij ją ze świętych niebios
i poślij z tronu Twej chwały,
Aby przy mnie będąc ze mną pracowała
i żebym mógł poznać, co jest miłe Tobie.
Ona wie bowiem i rozumie wszystko,
moim czynom będzie mądrze przewodziła
i ustrzeże mnie dzięki swej chwale. (Mdr 9, 1-6. 9-11)

Jezu, Tą mądrością odznaczał się Święty Kapłan, Zygmunt Gorazdowski, „Ksiądz dziadów lwowskich”, który kierował się prostą zasadą: Serce przy Bogu, ręce przy ludziach. Otwartość na Twoją Mądrość, pomimo słabego zdrowia, pomagała mu praktykować niezwykłą miłość bliźniego w nieustannej służbie ubogim. Jako młody kapłan, który nie bacząc na poważne niebezpieczeństwo zarażenia opiekował się chorymi i własnymi rękoma opatrywał ciała zmarłych na cholere, przez co pozostał w pamięci współczesnych jako żywe świadectwo miłosiernej miłości Zbawiciela. Żarliwe umiłowanie Ewangelii kazało mu być obecnym w szkołach, podejmować przedsięwzięcia wydawnicze i różne inicjatywy katechetyczne, zwłaszcza z myślą o młodzieży. Świadectwem autentyczności jego apostołstwa była nieustanna działalność charytatywna. W pamięci lwowskich wiernych pozostaje on jako "ojciec ubogich" i "ksiądz bezdomnych". Okazywał w tej dziedzinie prawie niewyczerpaną pomysłowość i ofiarność. Jako sekretarz "Instytutu Ubogich Chrześcijan" był obecny wszędzie tam, gdzie rozlegał się krzyk ludzkiego cierpienia, na który starał się odpowiadać tworząc liczne dzieła charytatywne. (por. św. Jan Paweł II, Homilia podczas Mszy św. beatyfikacyjnej, Lwów, 26.06.2001).

Boże, Panie Miłosierdzia, który nieustannie pochylasz się nad naszą niemocą i masz szczególne upodobanie w tych, którzy czynią miłosierdzie, racz udzielić nam łaski zobaczenia biedy drugiego człowieka, na wzór Świętego Księdza Zygmunta, jaśniejącego Twoją miłosierną miłością. Wszchemogący i miłosierny Boże, Ty świętemu Zygmunтови, kapłanowi, dałeś łaskę służenia ubogim i cierpiącym, spraw, prosimy, abyśmy przez Jego wstawiennictwo otoczyli ewangeliczną troską braci i siostry będących w potrzebie. Przez Chrystusa Pana Naszego. Amen.
(por. Liturgia Godzin TD, s. 1139)